

کنوانسیون حفظ و ترویج تنوع بیان‌های فرهنگی و رویکرد جمهوری اسلامی ایران و اتحادیه اروپا نسبت به آن

مقاله «کنوانسیون حفظ و ترویج تنوع بیان‌های فرهنگی و رویکرد جمهوری اسلامی ایران و اتحادیه اروپا نسبت به آن» را مجید وحید و مریم اسماعیلی‌فرد نوشته‌اند و در فصلنامه راهبرد اجتماعی فرهنگی، سال سوم، شماره یازدهم، تابستان ۱۳۹۳ منتشر شده است.

در این مقاله برآنیم زمینه‌های تاریخی و نظری شکل‌گیری مرجعیت جدید فرهنگ براساس تنوع و تکرار را بشناسیم و نشان دهیم که در سطح جهان این مرجعیت مبنای توسعه انسانی و پایدار شمرده می‌شود. دوم، می‌کوشیم به بررسی چرایی رویکرد جمهوری اسلامی ایران و اتحادیه اروپا نسبت به کنوانسیون حفظ و ترویج تنوع بیان‌های فرهنگی به‌عنوان دو مجموعه با رویکرد اعلانی یکسان در ابتدا و رویکرد عملی متفاوت در ادامه بپردازیم. با این هدف، به شیوه مطالعه اسنادی و به‌منظور آزمون فرضیه پژوهش، به بررسی مرجعیت رسمی سیاست‌گذاری فرهنگی ایران و اروپا پرداخته‌ایم. یافته‌های پژوهش نشان داد: رویکرد جزر و مدی و متناقض ایران ناشی از عدم‌اجماع در مرجعیت سیاست‌گذاری فرهنگی و رویکرد موافق و پویای اروپا، ناشی از همسویی مرجعیت سیاست‌گذاری فرهنگی اتحادیه اروپا و کنوانسیون است.